

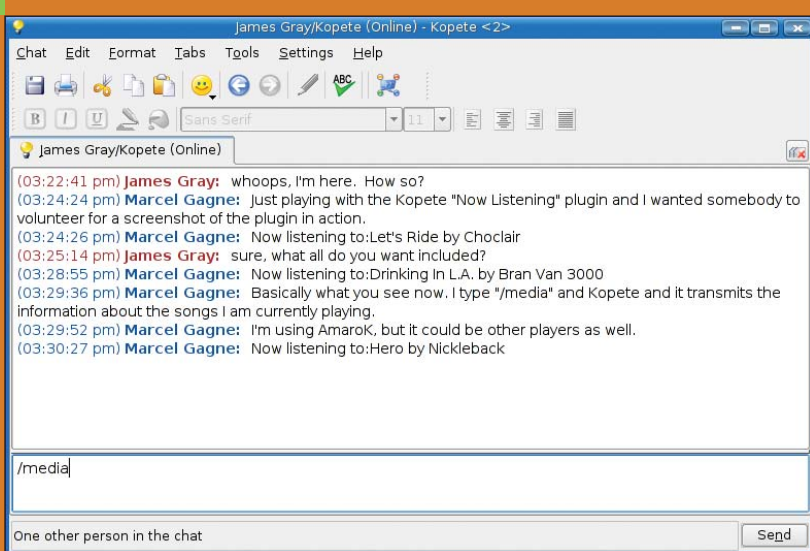
Zene a konyhában, és azon túl

Nem kérdés: saját zenei ízlésünk vetekszik a legjobbakéval. Akkor viszont miért is ne tudathatnánk mindenkivel, éppen mit hallgatunk?

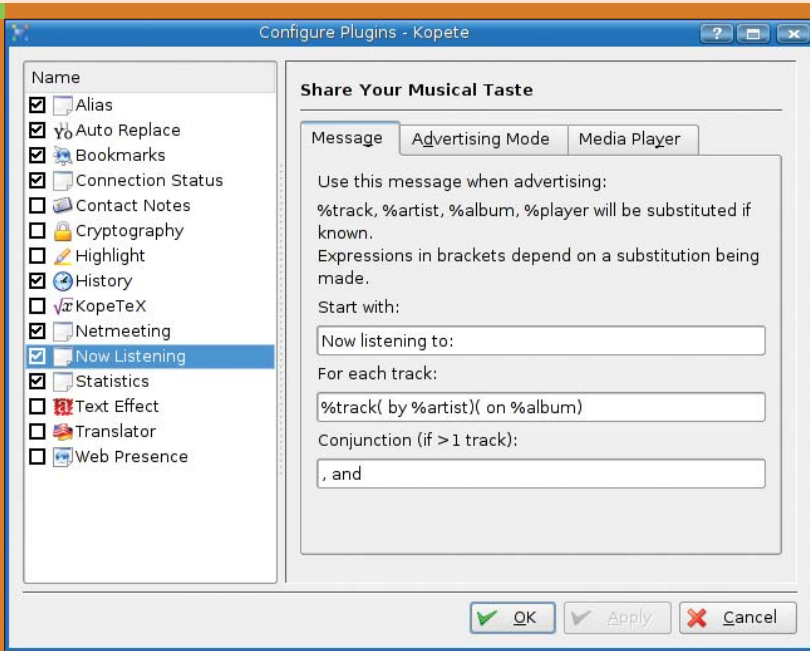
■ Nos *Francois*, ez kétségtelenül egy igen érdekes zenei kollekciónak számít. Amúgy nem is tudtam, hogy ekkora *Indie* rajongó vagy. Ha jól látom jó pár érdekes számot szedtél össze az *Amarokban*. Az igazat megvallva több olyan is van köztük, amiről még nem is hallottam. Szóval elmesélhetnéd nekem, hogy miféle zenét szoktál hallgatni, hátha nekem is megtetszik néhány. Hogyan? Nem, *Francois*, nem akarom, hogy elküldd nekem a listát e-mailben. Vannak erre sokkal érdekesebb módszerek is. Tudod az a helyzet, hogy a zenei ízlésünk másokkal való megismertetése mostanság egyre népszerűbb. Számos ember blogjában találhatsz „most játszom” (*now playing*), vagy „nemrég hallgattam” (*recently played*) listákat, a zenékkel kapcsolatos társalgás pedig a szociális hálózatok egy jelentős összetartó ereje a weben. Aztán meg pontosan tudom, hogy te is használsz számos olyan linuxos alkalmazást,

amelyek lehetővé teszik, hogy a listádat megoszd egy, két, öt vagy akár ezer emberrel is, ha éppen ahhoz van kedved. Természetesen meg fogom mutatni, hogyan teheted ezt meg, de előbb el kell készülnünk. Amint látod, a vendégeink már meg is érkeztek. Isten hozott mindenkit *Marcelnél*, ahol a legjobb linuxos és nyílt forrású programok találkoznak a legkiválóbb borokkal, no és persze a társaság is előkelő. Kérem mindenki keresse meg az asztalát, és helyezze magát kényelembe, amíg kiváló pincérünk elszalad a borért. *Francois*, irány a pince! Azt hiszem a 2004-es *Maison Chapatier*-ből származó *Village Latour Cotes du Rossillon* kiválóan illik majd a mai menühöz. Hiszen miért is ne párosíthatnánk össze a kiváló zenei ízlést egy zamatos vörösborral? Találsz néhány rekesszel a déli szárnyban a harmadik sorban. Gyerünk, *Francois*! A vendégeink már bizonyára megszomjaztak. *Francois*-val éppen arról beszélgettünk, hogyan oszthatjuk meg barátainkkal (és bárki mással, akit ez érdekel), hogy milyen zenét szoktunk hallgatni. Linux alatt természetesen ez is könnyen megoldható, hiszen megvan hozzá a megfelelő programok. Ha szeretünk valamit, és ezt meg szeretnénk osztani másokkal, annak az egyik egészen kézenfekvő módja az, ha beszélünk róla. A *Kopete* egy több

protokollt is támogató univerzális üzenetküldő program, amit a *KDE* rendszer részeként szerezhetünk be. Kevesen tudják, hogy ennek az alkalmazásnak van egy ilyen „kibeszélő” funkciója is. Tegyük fel ugyanis, hogy be vagyunk jelentkezve egy *IRC* csatornára, vagy épp társalgunk egy ismerősünkkel a *Jabber*, a *Yahoo* vagy bármely más szolgáltató segítségével. Nos, ilyenkor nem kell egyebet tennünk, csak kiadni a `/media` parancsot a csevegőablak alján található mezőben, és máris mindenki megtudja, éppen mit hallgatunk. A rendszer ugyanis elküld az összes velünk kapcsolatban álló felhasználónak egy üzenetet, ami az éppen hallgatott zene szám előadóját, címét, és az album címét tartalmazza (1. ábra). Ah, visszajöttél *Francois*! Kérlek töltsd a vendégeinknek! Mindenkit biztosíthatok, ez egy igazán finom bor. A játszott zenék listájának a *Kopete*-vel való elküldése egyaránt működik az *Amarok*, a *Kaffeine*, a *Noatun* és minden más a *KDE* alatt futó alkalmazással. Mi több, még az *XMMS*-sel is képes együttműködni a program. Persze ahhoz, hogy a *Kopete* hajlandó legyen zenei listákat küldeni, előbb be kell kapcsolnunk a korábban említett bővítményét. Kattintsunk tehát a *Beállítások* (*Settings*) menüpontra a *Kopete* menüsorában, majd

1. ábra A Kopete Now Listening bővítményével a zenék lejátszására használt programunk automatikusan képes közölni barátainkkal, hogy éppen mit hallgatunk

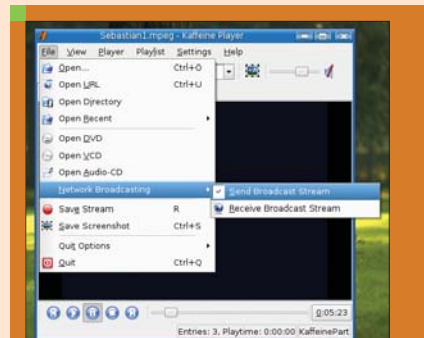
2. ábra A Kopete Now Listening nevű bővítményének aktiválása és beállítása

válasszuk a **Bővítmények Beállítása (Configure Plugins)** pontot. Egy ablak tűnik elő, amelyben a Kopete jelenleg telepített bővítményeinek listáját látjuk (2. ábra). Jelöljük tehát be a **Now Listening** nevű bővítmény mellett található jelölőmezőt. Most a jobb szélén három fület láthatunk. Ezekkel megváltoztathatjuk az azonnali üzenetküldő alkalmazásunk által használt megjelenítést, ha éppen elégedetlenek lennénk az alapértelmezett beállításokkal. A számunkra legérdekesebb fül tehát az **Advertising**

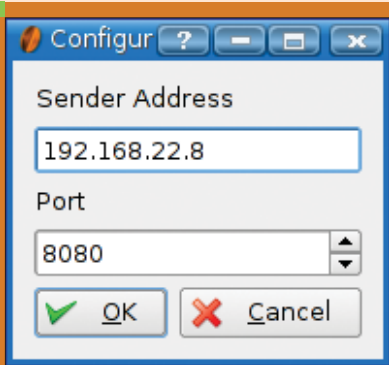
Mode (közvetétel módja) feliratú. Az alapértelmezett beállítások szerint be kell gépelnünk a **/media** parancsot ahhoz, hogy az információ nyilvánossá váljon. Ugyanakkor azt is beállíthatjuk, hogy a dolog teljesen automatikusan működjön. Egy másik beállítással a **Now Listening** információt akár az on-line állapotunkat jelző információhoz is hozzácsatolhatjuk. Ha beállítottunk mindent, amit kell, kattintsunk az **OK** gombra. Mindez természetesen csak szöveges információ lesz, vagyis amit mi hal-

lunk, azt más – legalábbis ettől – nem fogja. Ahhoz, hogy maga a hang is eljusson másokhoz, sugározniuk kell. Gyakori, hogy az emberek tekintélyes zenegyűjteménnyel rendelkeznek, de azt több különböző gépen tartják, amelyek rendszerint a ház két átellenes végében található. Mármost nem lenne nagyszerű, ha az egyik gépen lejátszott zenét közvetíteni tudnánk a másikra, és így mindig hallanánk, akárhol is vagyunk a lakásban? Saját hálózatunk helyi műsorszórójává válni nem is olyan nehéz, mint elsőre gondolnánk. Igazából az is elképzelhető, hogy azok a programok, amelyekkel ezt megtehetjük, már ott is lapulnak csendben a gépünkön, csak nem tudunk róluk. Az egyik lehetőség a **Jürgen Kofler** és **Christphe Thommeret** által fejlesztett **Kaffeine**, ami nem egyéb, mint egy népszerű, **KDE** alatt futó médialejátszó. A **Kaffeine**-t a legtöbben videó-lejátszóként ismerik, az igazság azonban az, hogy a program képes **DVD**-ket, **VCD**-ket és közönséges hang **CD**-ket is „felszolgálni” amellet, hogy valóban számtalan videóformátummal is elboldogul. Egyes **Linux** terjesztések, amelyek alapértelmezésként telepítik ezt a lejátszót a **Konqueror** böngészőbe is integrálják azt, vagyis a weblapokon megjelenő on-line videókat is ez a program játssza le. A **Kaffeine**-nek mindezekon felül létezik egy műsorszóró üzemmódja is. Kattintsunk a menüsorában a **Fájl (File)** menüre, válasszuk a **Hálózati Műsorszórás (Network Broadcasting)** menüpontot, és jelöljük be a **Műsorszórási Adatfolyam Küldése (Send Broadcast Stream)** opciót (3. ábra).

Egy kis ablak fog megjelenni, amelyben a használni kívánt port számát kell megadnunk. Az alapértelmezés itt

3. ábra A Kaffeine lejátszót könnyedén rábírhathatjuk a műsorszórásra is

4. ábra A vevő oldalán meg kell adnunk a Kaffeine-nek, hogy honnan jön az adás

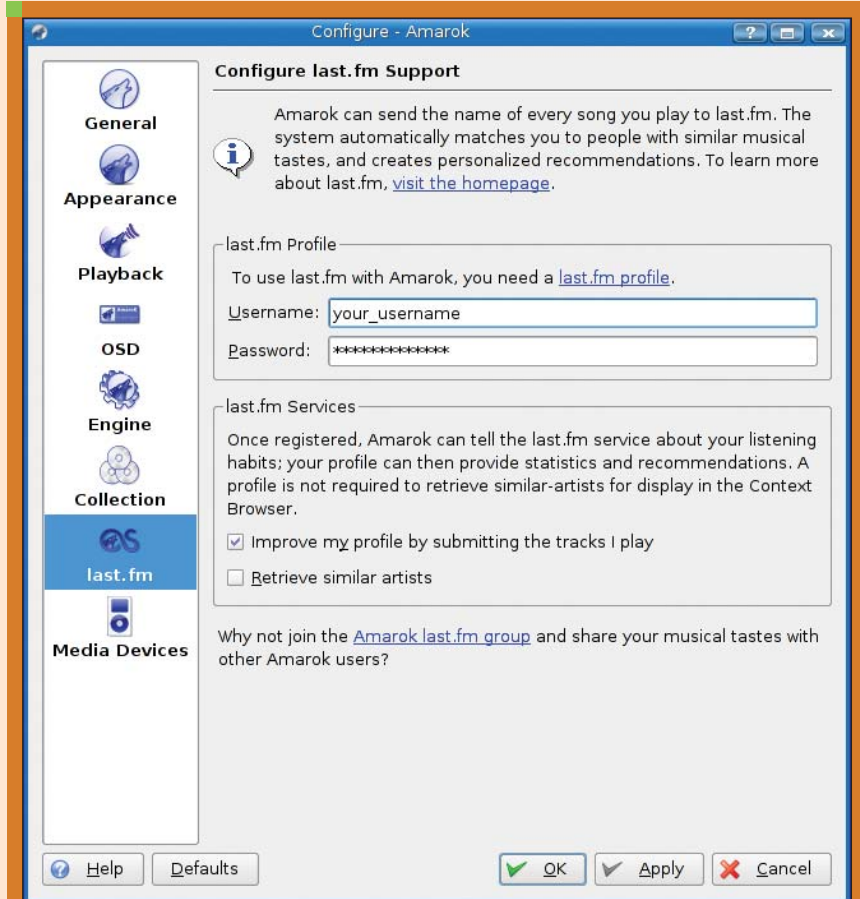
Megjegyzés

Marcel Amarokról írt cikke a következő címen olvasható:

www.linuxjournal.com/article/8558

a 8080-as kapu, de természetesen azt adunk meg, amit akarunk (és ami még szabad). Kattintsunk az OK gombra, és a rendszer máris készen áll a műsorszolgáltatásra. Ami azt illeti, ettől a pillanattól kezdve bármit játszunk le a programmal – legyen az zene vagy videó – az „adásba kerül”. Annak, aki a mi hálózatunkhoz csatlakozik, és venni akarja az adást, a *Kaffeine* egy futó példányán kívül a konfiguráció némi átszabására lesz szüksége. „Vevő oldalon” tehát kattintsunk a *Fájl* menüre, válasszuk a *Hálózati Műsorszórás (Network Broadcasting)* menüpontot, de ezúttal a *Sugárzott Adás Vétele (Receive Broadcasted Stream)* opció a számunkra megfelelő. Ismét egy beállítóablak jelenik meg (4. ábra). Írjuk be a küldő IP címét, annak a portnak a számát, amelyen az adó kommunikál (ez az, amit az imént a küldő oldalon beállítottunk), aztán kattintsunk az OK gombra. És ezzel készen is volnánk. Bármit is sugároz a helyi DJ, hallani vagy adott esetben látni fogjuk.

A mostanság tapasztalható *Web 2.0* örület kapcsán megjelent néhány „organikus” zenei szolgáltatás is. Egyesek közülük őszintén szólva egész érdekesek. A két kedvence a *Pandora* és a *Last.fm*. A *Pandora* egy olyan „mesterséges intelligencia”, aminek ha

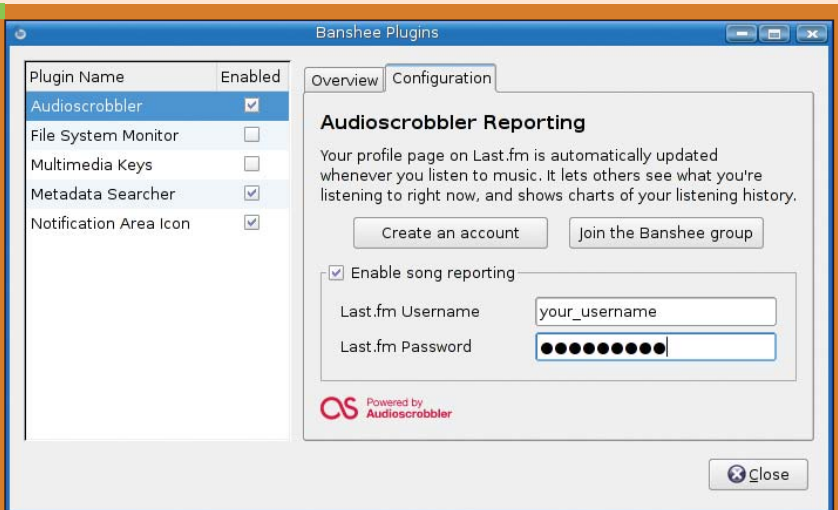
5. ábra Az Amarok legújabb változatával már közhírré tehetjük zenei ízlésünk részleteit is, hiszen a program támogatja a Last.fm szolgáltatásit

megmondjuk, hogy milyen zeneszámokat szeretünk, akkor javasol nekünk más számokat, amelyeket – szerinte – szintén szeretni fogunk, és még részleteket is le tud játszani belőlük. És ami azt illeti, egész jó a találati arány. Persze a *Pandora* amolyan magányos élvezetet tud csak nyújtani, szemben a *Last.fm*-mel, ami viszont részévé válhat a szociális hálónknak. Segítségével ugyanis zenéről társaloghatunk a barátainkkal, blogot írhatunk az általunk preferált számokról, új albumokat ismerhetünk meg, vagy megnézhetjük, mit hallgatnak mások. No és persze mi magunk is közhírré tehetjük, hogy mit szeretünk. Ahhoz, hogy megkezdődhessen az élvezet, először is rendelkezniünk kell egy *Last.fm* fiókkal. Aztán egy *Audioscrubler* névre hallgató ügyes kis szoftver segítségével máris közvetíthetjük a rendszernek saját zenei ízlésünk részleteit, sőt azt is, hogy ebben a pillanatban éppen mit hallgatunk. Az *Audioscrubler* amúgy nem más, mint egy adatbázis-kezelő, ami

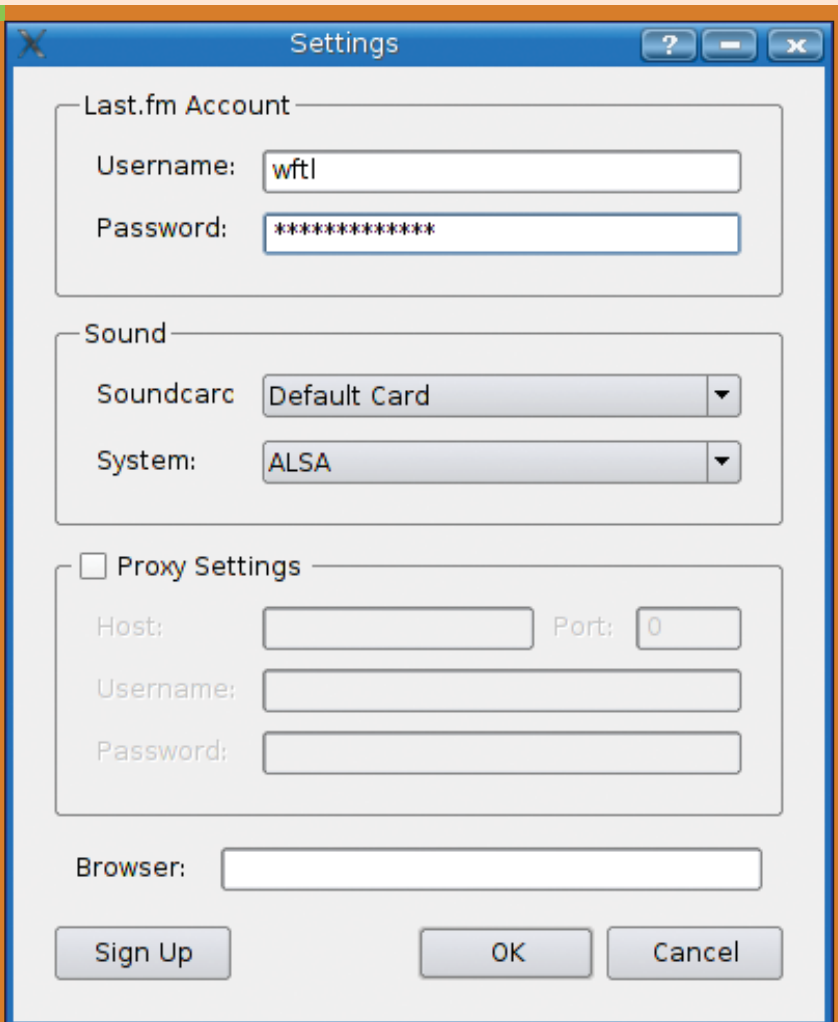
nyilvántartja a zenehallgatási szokásainkat, statisztikát készít belőle, és megjósolja, hogy körülbelül mi az, amit szeretni fogunk, vagy éppen nem. 2005 decemberében is írtam már egy a *KDE* alatt működő és igen kiváló zenei programról, az *Amarokról*. Az az igazság, hogy ennek a programnak egyszerűen fönn kell lennie minden zeneszerető ember gépén, és nekem is az abszolút kedvencem. Az *Amarok* képességeinek csak a felsorolása is túl hosszú ahhoz, hogy itt és most belemerüljek, de azért nem árt egy kis emlékeztető. Először is van neki egy kiváló borítókezelője, ami az Amazonról tölti le a borítóképeket. Van benne

Tipp

Az XMMS-hez, Noatun-hoz és más Linux alatt működő lejátszóprogramokhoz az *Audioscrubler* bővítményeket a *Last.fm Letöltések (Downloads)* oldalán találjuk.

6. ábra A Banshee beállításokat tartalmazó fűle

7. ábra A Last.fm Media Player beállítóablaka

olyan böngésző, ami megtanulja, hogy mi az, amit gyakran hallgatunk. Bővízhető a felülete, támogatja az iPod-ot (és persze más lejátszókkal is kivá-

lóan működik), nagyszerű megjelenítő eszközei vannak (a libvisual-t használja), és még számos kiváló funkcióval rendelkezik. Ami azt illeti, még a ze-

nék szövegét is letölthetjük vele, tehát akinek kedve van hozzá, az együtt énekelhet a kedvenc előadójával anélkül, hogy a megfelelő szavakon kellenne törnie a fejét. Mindezt azért írtam le, mert az *Amarok* legújabb változata már a *Last.fm* rendszert is támogatja, hiszen beépített *Audioscrobbler* támogatással rendelkezik.

Ha a *Last.fm* szolgáltatásait az *Amarokon* keresztül szeretnénk elérni, kattintsunk a *Beállítások (Settings)* menüre, és válasszuk az *Amarok Beállítás (Configure Amarok)* pontot. A beállítóablakban (5. ábra) számos kategóriát találunk a bal ablakszárnyon. Ezek közül az egyik a *Last.fm* szolgáltatás, köszönhetően az *Audioscrobbler* programnak. Adjuk meg tehát a *Last.fm* rendszerhez szolgáló nevünket és jelszavunkat, majd kattintsunk az *OK* gombra.

Persze a *Last.fm* szolgáltatásait a *GNOME* közösség egyes tagjai is felismerték. Ez megmutatkozik az úgyszintén kiváló *Banshee* zenelejátszó fejlődésében, hiszen immár ez is képes ugyanezekre a funkciókra. Ha tehát meg akarjuk osztani másokkal, hogy mit szoktunk hallgatni, kattintsunk a *Szerkesztés (Edit)* pontra a menüsorban, majd válasszuk a *Bővítmények (Plugins)* pontot. Erre megjelenik a *Banshee* bővítmények beállítására szolgáló ablaka, amelyben már ki is van választva az *Audioscrobbler* program. Kattintsunk tehát a *Beállítás (Configuration)* fűle (6. ábra), majd jelöljük be az „*Enable song reporting*” felirat melletti mezőt. Adjuk meg a felhasználói nevünket és jelszavunkat, majd kattintsunk a *Bezár (Close)* gombra.

Akár az *Amarok*, akár a *Banshee* programot használjuk (vagy bármi mást), a lejátszott zeneszámokkal kapcsolatos információt immár megkapja a *Last.fm* rendszere, így minden más felhasználó megtudhatja, mi az, amit szeretünk. Korábban említettem, hogy bizonyos megoldások segítségével a barátaink akár bele is hallgathatnak abba, amit mi is hallgatunk. Nos, erre a *Last.fm* rendszernek is megvan a maga megoldása. Ha valaki *Last.fm DJ*-vé akar előlépni, annak elő kell fizetnie erre a szolgáltatásra. Ahhoz tehát, hogy kipróbálhassam, miről is van szó, én magam is elköltöttem horribilis 3 dollárt, és létrehoztam

8. ábra A Last.fm szabadon hozzáférhető zenelejátszója

egy a *wftl* fiókomhoz csatlakozó rádióállomást. Ezen a fizetős szolgáltatáson keresztül lehetőség van arra, hogy barátaink, egy amúgy a *GPL* licenc alatt terjesztett és a szolgáltató webhelyéről letölthető szoftver segítségével ráhangoljanak a virtuális rádióadónkra, és hallgassák, amit „összehoztunk”. (Igen, más operációs rendszerekhez is létezik ennek a lejátszónak a megfelelő változata.) Ha tehát használni szeretnénk ezt a lejátszóprogramot, akkor egy tetszőleges könyvtárba bontsuk ki a letöltött csomag tartalmát a következő paranccsal:

```
tar -xjvf LastfmLinux-
1.1.4.tar.bz2
```

Ebben az esetben semmit nem kell külön lefordítanunk. Ha futtatni akarjuk a programot, egyszerűen lépünk be abba a könyvtárba, ahova telepítettük, aztán adjuk ki a

```
./player
```

parancsot. Ennyi az egész. Az első futtatásnál egy beállítóablak fog megjelenni, ahol a *Last.fm* fiókunkkal kapcsolatos információkat kell megadnunk.

Ha minden szükséges adatot megadtunk, kezdődhet is a móka. Ha barátaink, vagy családtagjaink rá akarják hangolni saját virtuális vevőkészüléküket az általunk „üzemeltetett” csatornára, nem kell mást tenniük, mint elindítani ezt a programot. A lejátszó főablaka mellett egy kisebb „Radio Control”

feliratú ablak is megjelenik. Mielőtt elkezdhetnénk lejátszani egy olyan csatornát, ami nem a miénk, létre kell hoznunk egy rádióállomást a saját *Last.fm* oldalunkon található listában. Ha ezzel megvagyunk, kattintsunk a *Personal Radio* gombra, és a rendszer átveszi az általunk futtatott lejátszótól az adatfolyamot, legyen annak a forrása az *Amarok*, a *Banshee* vagy bármi más, ami képes az *Audioscrubbler* szolgáltatását használni.

Aki nem ezt a lejátszót szeretné használni, az a jobb alsó sarokban található beállítógombra kattintva megadhatja, hogy mivel akarja a zenét közvetíteni. Adót amúgy a címének a megadásával is beállíthatunk (például `lastfm://user/wftl/personal`). Nos, az idő meglehetősen leszaladt, de azért még egy rövid időre had tereljem vissza a szót az *Amarokra*. Ha részévé váltunk a *Last.fm* szociális hálójának, az nem jelenti azt, hogy kötelesek vagyunk a *Last.fm* lejátszóját használni. Az *Amarok* képes ráhangolódni a *Last.fm* által *Szomszédos Adóknak (Neighbour Radio)* nevezett állomásokra is. Ahogy egyre több és több általunk lejátszott zeneszámról szerez tudomást a rendszer, egyre jobban megismer bennünket, pontosabban az ízlésünket, így képes hozzánk rendelni a megfelelő „szomszédokat”. Ezek olyan emberek által üzemeltetett adók, akiknek a zenei ízlése közel áll a miénkhez.

Kattintsunk az *Amarok* menüsorában az *Engage*, majd a *Play Last.fm Stream* pontra, aztán válasszuk a *Neighbour*

Radio pontot. Még ha egyelőre nincsenek is „zenei szomszédaink”, akkor is hallgathatjuk a *Global Tag Radio*-t, ami olyan zenét játszik le, amelyek az idők során a teljes *Last.fm* közösség ízlésének leginkább megfeleltek. Minden ilyen adó neve stílus alapján van rendezve, vagyis külön találjuk meg a *Rock*, a *Pop*, a *Dance* a *Rap* és minden más stílus legjobbait. Ez ugyan nem túl személyes, de kiváló módja új zenék felfedezésének. Nos, kedves vendégeim, az óra a falon azt mutatja, hogy megint közeleg a záróra. Azt hiszem egy egészen kiváló csatornát lehetne összehozni azokból a zenékből, amiket itt az asztaloknál ma lejátszottunk. Persze nem csoda, hogy ilyen kiváló ízléssel rendelkező embereknek a zenei ízlése is figyelemre méltó. *Francois* kérlek tölts még utoljára a vendégeink poharaiba, had mondjuk köszöntőt erre a szép napra. Emeljük tehát poharainkat, és igyunk egymás egészségéért!

Linux Journal 2005., 150. szám

Marcel Gagne, aki számos díjnyertes könyvet írt már, Mississaugában, Ontario államban él. Ő a szerzője a *Moving to Ubuntu*

Linux című kötetnek, amely történetesen az ötödik, az Addison-Wesley kiadónál megjelent könyve. Rendszeresen szerepel a televízióban is, mint a Linux operációs rendszerrel kapcsolatos szakértő. Marcel melleleg repülőt is tud vezetni, valaha TOP-40-es DJ volt, alkot a tudományos fantaszitikus irodalom és fantasy területén is, és egy T-Rex origamit hajtogat. A `mggagne@salmar.com` címen érheti el, aki írni szeretne neki, a webhelyén (`www.marcelgagne.com`) pedig szintén számos hasznos dolgot találhatóunk, többek között borokkal kapcsolatos linkeket is.

KAPCSOLÓDÓ CÍMEK

A cikkhez kapcsolódó anyagok:

➔ www.linuxjournal.com/article/9172